

Intus in ecclesia in muro supra unam lapidem parvam erant scripta hec verba:

Hic jacet Vrsa Neorich

Neorich paenes Konjsko est pulcherima Arx; hec ultima verba ob memoriam tante nobilis Dñae.

Po čemu bi sliedilo, da je *Praepositus* Dobrosav načinio tadanju crkvu mjesto one, koju će biti dao načiniti Krešimir kralj u prvomu utemeljenju kninskoga kaptola.

Jeli ovi spomenik i oni Urse Nehorića još u ruševini kaptola; ima li još kakvih spomenika? To bih se znalo, kada bi rodoljubna duša svjestno potražila i otkrila onu dičnu zadužbinu pobožnoga kralja hrvatskoga.

Fr. Stip. Zlatović.¹

N a d p i s i.

a) Korčulanski nadpis od god. 1451.

HIC · JACET · MARIA · MATR : SP
 ETABILIS · ET · GROSSI · ORI
 NICOLAI · MAVORODEND · GVR
 COLA · TERRE · MARI · TI ·
 COMITIS · QVA · OBIIIT · XXV
 OCCCCBRIS · M · CCCC · LI

Ploča vapn. vis. 1.10 m., šir. 0.65 m. Na ploči je prosti štit. U vrhu je grb zavnut kao kruna, a na polju je sriedom ugnut, pa razdjeljen vodoravno velikijem pasom. O spomenutoj je ploči ovo upisano u kronici korčulanskoj *Serie dei conti ecc.* »VIII°. conte Illustrissimo signor Nicolò Morosini. Nel tempo della sua reggenza gli morse una sua figlia, et fu sepolta nel cimitero vecchio del

¹ Vriedno je ovdje iznjeti na vidjelo i ono, što nam ovaj vrlo rodoljub i pisac primjećuje u svom privatnom pismu o svojih radnjah na polju domaće poviesti: „Ja se od nekoliko vremena bavim sakupljanjem viesti za poviest djelovanja Franovaca u Dalmaciji, i već sam na kraju poduzetá. Vidjet ćete, da će se na svietlo iznjeti veliko blago viesti, koje do sada ležase u prašini naših arkiva, koje će znatno nadopuniti crkovnu i gradjansku poviest kod nas, osobito za vremena turske vlasti, i predjela, kojimi se još nitko bavio nije. Samo u jednomu samostanu našao sam preko 600 izvornih turskih listina, koje sam dao prevesti, i u njima sam našao ciele poviest puka i svećenstva preko 200 godina groznoga robovanja. Biti će takodjer preko 200 izvornih sviedočba crkovnih i pokrajinskih dostojanstvenika, kao i gradjanskih zastupstva i pučkih poglavara, koje još svietla ne vidiše; izvan posobitih kronaka i viesti od više viekova, medju kojimi i te, što vam šaljem o starim narodnim zadužbinam, koje, ako sudite da vriede, možete urediti i pečatati u *Viestniku*“.

duomo apresso la santissima trinità. Hora il cimitero è serrato con iscrizione alla sepoltura . . . e fu 1450«. Sada je ova ploča na paloku u zatvorenoj zmajkovoj (Ismaelli) crkvi kod sv. Marka. Mletačka porodica Mauroceno igrala je veliku ulogu velečesto u našoj domovini. Uz spomenutu je ploču sljedeća, isto na paloku, a u vrhu štita su ukresana ova slova:

Ι Ε Ω

Zadnje slovo nakoso je ertom presječeno. Nadpis je odjeljen od grba krivom ertom. Stit je razdjeljen popriečno pasom. Izpod pasa je kao grif, a na podignutu su pasu tri gjula.

b) Hercegovaćki nadpis (V. Viestnik 1883. br. 1, str. 22):

МНЕСТО □ОЄ□ОДЄ
СТННАНА МНЛО
РАДО□НКА
А ПОНО□Н
КИ □ОЄ□О
ДА ПЄТ
АРЬ СИНЬ
МѢ¹

Na Ošenićima blizu Stolca pred crkvom su dva u kamenu stancu prosto ukresana stola, jedan manji a drugi viši. Na višem je ovaj nadpis na sjedalci sa zaljedjka do bedraće. Ko se penje na stolove, uzlazi uz njeku vrstu prostieh basamaka.

Svakako ovo je zlamenito u našoj poviesti, jer će slobodno bit Miloradovići po službi božjoj sudili s ovieh stolova. Prvi je sto bio za vojvodu, a drugi će bit bio za djaka ili pisara.

Miloradovići bili su veliki dobročinitelji u narodu, jerbo je, kako se priča, Ljuboslav, najmladji brat Miloslava Miloradovića, sgradio pomenutu crkvu. Ova je crkva bila iznova ponovljena god. 1833., kako svjedoči nadpis na njoj od te godine.

Četiri sata od Mostara na lievoj strani Neretve je pravoslavni manastir Zitomislići. Kaže se, da ga je sgradio oko g. 1585. vojvoda Miloslav Miloradović i za nj ostavio liepe zadužbine, pa i od velikoga padišaha dobio potvrdu. Pričaju, da se je isti Miloradović preselio u Rusiju, i tu da su mu nasljednici stekli liepa glasa i imetka.

Vid Vuletić-Vukasović.

D o p i s i.

1. U Rimu na 7 siečnja 1883. — Veleučeni gospodine! G. Vid Vuletić-Vukasović u 4 broju lanjskoga Viestnika liepo pripoviedajuć o starinaru Matu Kaporu Korčulaninu, reče ih nekoliko i o njegovu bratu popu

¹ U trećem redku stoji u rieči *Miloradovića*, k mjesto *ć*, po starosrbskom pravopisu. Mjesto **КН** u 4. redku bi se moglo valjda čitati **Ю** ju (ponovi ju, t. j. crkvu).